

Teljes erővel megkezdődtek a tsz-villamosítások

A szentesi televíziós adónál is munkát vállalt a MEGYEVILL

A második félévben a jelek szerint szinte egész évi programját teljesíti majd a Csongrád megyei Villanyüzem Vállalat. Eddig különféle anyaghiány miatt nem végezte el a kitűzött tsz-ekben és községekben a villamosításokkal kapcsolatos belső szereléseket. Végre megkezdődött az anyagra várt csehszlovák fenyőszlop-szállítmány, és csakhamar be is fejezték a szentesi Vörös Csillag Termelőszövetkezet villamosítását.

Jelenleg a hódmezővásárhelyi Bem Tsz-ben és a Májusi Tsz-ben folyik a munka.

Ez utóbbinak augusztus 20-ára, fennállásának 10. évfor-

dulójára elvégzik az összes szereléseket: kigyúlhat a fény. Ugyancsak augusztus 20-ára készül el a csongrádi Vörös Csillag Tsz villanyhálózatának belső berendezése. A közeljövőben a mákói Köztársaság és a hódmezővásárhelyi Sallai Tsz-ben is megkezdődik a szerelés.

Ebben az évben összesen 17 termelőszövetkezet villamosítanak Csongrád megyében.

A tsz-ek villamosításával párhuzamosan folyik Csongrád megye község villamosítása.

Csongrád alkohtmányunk napjára lesz villany.

A MEGYEVILL dolgozói a

szentesi járásbeli Nagytóknán is szerelik a vezetékeket, miután pedig Csengelén elkészül a munka, Pusztazer villamosításához fognak.

Városban is végez szerelést a vállalat. A Szegedi Paprikabeváltó hidroglobuszának beszerelését soronkívül vállalta a MEGYEVILL. Ezenkívül szakemberei dolgoznak a Cipőgyárban és a Szalámigyárban is.

A szentesi televíziós adóállomás erősáramú villamos-berendezését és belső világítását is ők építik.

Ebben az évben csaknem öt és fél millió forint értékű munkát végeznek el megyénkben a vállalat dolgozói.

Vezető munkakörökben dolgozók kötelessége

Nem érdektelen ismételtlen megvizsgálni a munkásosztály helyzetéről szóló párthatározat gyakorlati érvényesítésének néhány jellegzetességét. A végrehajtás során ugyanis három különböző, de egy célt szolgáló vonást állapíthatunk meg.

Az egyik a párt Központi Bizottságának és a kormány közös intézkedése. E tekintetben nincs okunk panaszra, hiszen a határozat alapján a párt és a kormány nagyon sok intézkedést tett: bizonyos dolgozó kategóriák bérének rendezése, családi pótlék és nyugdíjak emelése, lakásépítési program fejlesztése, — hogy csak néhányat említsük a kormányintézkedések közül.

A végrehajtás kapcsán egy másik lényeges vonás: a helyi párt- és állami szervek ez irányú munkája. E tekintetben sincs okunk panaszra, mert a helyi vezető szervezetekben dolgozó elvtársak értik és érzékelik a határozat jelentőségét. Ennek bizonyítékait a város lakossága nap nap után tapasztalja; a szegedi lakásépítés meggyorsult ütemében, házak tatarozásában, a helyi munkalehetőségek bővítésében, mint a kábelgyár és remélhetően gyógyszer-gyár létesítése, a textilművek bővítése, ezenkívül a Gázművek több tízmillió rekstrukciójában, amely több ezer új gázfogyasztót jelent, ide tartozik az egészségügyi hálózat bővítése, a külterületekre fordított beruházási összegek emelése, a kereskedelmi hálózat kiterjesztése is. Elvitathatatlan, hogy Szeged egész arculata egészségesebbé változott, gyarapodást mutat. Helyi vezető párt- és állami szervek gyakorlatilag is igen sokat tettek a határozat végrehajtása érdekében.

E nagy jelentőségű párt- és állami határozat harmadik — de sorrendben egyáltalán nem utolsó — vonatkozásával viszont nem

lehetünk teljesen elégedettek. Nem kielégítő közpártgarnitúránknál a határozat feldolgozása, végrehajtása. Eljuttottunk ugyan odáig, hogy vezető állami, gazdasági funkcionáriusok és a munkások jelentős része ismeri és érti a határozat megállapításait, de hiányzik az alapos feldolgozás és egy-egy üzemben kialakítandó átgondolt tevékenység a párthatározat nyomán.

A munkások helyesléssel fogadják a város gyarapítására tett intézkedéseket, a külvárosokban létesített üzemeket, a javuló zöldegség és gyümölcscellátást stb. Ellenben kifogásolják, nem is egy üzemben, a művezetők, sőt egyik-másik helyen az igazgatók magatartását, viselkedését. S ez életünkben legalább olyan fontos tényező, mint a korszerű élelmiszerbiztosítás Szegeden.

Megállapíthatjuk — mert így van —, hogy a munkások és a vezetők kapcsolata, párt- és gazdasági vezetőink igen nagy része sokat tartózkodik a munkások körében, meghallgatja panaszait, segít is azok orvoslásában. Örömmel üdvözlünk azt is a munkások néhány üzemből, hogy az üzemet érintő problémákban, vagy más kérdésekben kéri véleményüket, meghallgatják javaslataikat. De ahol az igazgató bizalmatlan a munkásokkal szemben, nem megy közjük, nem kéri a véleményüket és ahol mindig az igazgatónak van igazsága, ott a munkás az épülő-szépülő ország és város mellett közvetlenül az üzemből érzi, tapasztalja, hogy ott nem úgy érvényesül a párt politikája, mint ahogy általában megköveteli a párt.

Sok esetben konkrét példát nem említenek a munkások a bírálat üldözésére, de elmondják: »Nézzé elvtárs, maguk arra buzdítanak, hogy bíráljunk, de ha megteszük, ha nem is nyíltan, de burkoltan mindig megtalálják a módját annak, hogy visszaüsenek». Például a Textilművekben Kincses Andrásné jogosan bírálta a műszaki vezetést, igaz is volt, mégis visszaütötte neki »összeférhetlenség« címén. Végül is a párt végrehajtó bizottságának kellett megvédenie Kincses Andrásnéét.

Vezetőink egy részénél a saját és a munkások kapcsolatának javítását egyoldalúan, szűkörűen értelmezik. A párt és határozatának végrehajtása kapcsán szerzett tapasztalatainkból állapíthatjuk meg ezt is. Azt hiszik, hogy

akkor tesznek eleget ennek a követelménynek, ha naponta a munkások közé mennek az üzemekbe, ha meghallgatják panaszait. Ez természetesen elengedhetetlen. Baj viszont, ha nem látják világosan, hogy a vezetők és a beosztottak kapcsolatának a legfontosabb tényezője a szakoskás és életmód azonossága. Sajnos — szerencsére kevés számmal — akadnak vezetők, akik szokásaikban, életmódjukban inkább a kispolgárhoz hasonlítanak, mint volt munkáshoz. Felszedik magukra az előkelőségek, urizáló magatartást, mely aztán burokként választja el őket a munkásoktól.

A műveltséggel és tanultsággal nem jár együtt a munkás életmód, a munkás felfogás és magatartás elvetése. A mi kádereinket az elsekélyesedéstől, kishitűségtől, a munkásosztály roppant nagy ereje, elszánt-sága, küzdelme menti meg. Aki elszakad ettől az atmoszférától, az voltaképpen elszakad a rohanó, eleven, lüktető élettől. Másként szólva a szocializmus építésének égető napi problémáitól.

A munkásosztály helyzetére vonatkozó párthatározat végrehajtásának tapasztalatai egészében véve kedvezőek Szegeden. Kedvezőek az üzemből és hivatalokban is, mindenütt, ahol kommunizmus és a rendszerhez hű becsületes emberek dolgoznak. E határozat végrehajtásának fentebb említett harmadik vonatkozásában kell legelőbb tenni. Pártszervezeteink vezetősége, állami- és gazdasági funkcionáriusaink ne vegyék le napirendről e határozatot, azért, mert újabb és újabb megoldásra váró nagy kérdések kerülnek napirendre. E határozat a mindennapos gyakorlati munkánkban válik élő valósággá és megfordítva; mindennapos munkánkkal — mely a munkások gazdasági, kulturális, politikai emelkedése érdekében történik — szolgálja, erősíti, szilárdítja magát a munkásosztályt.

A nagy, országos és helyi intézkedéseken kívül e határozatban az emberekkel való egyedi törődés a leglényegesebb. Ahol ezt elhanyagolják, ott e határozat végrehajtásának magvát vetik el. A munkások támogatása a mi rendszerünkben létkérdés. A munkások bizalmát pedig minden nap, minden órában újra és újra meg kell küzdeni, s ez a vezető munkakörökben dolgozó elvtársainknál: kötelesség!

(s. j.)

Zsúfolt ház az újszegedi szabadtéri színpadon

Több mint háromezer ember vett részt a lottósorsoláson

Már reggel nyolc órakor elindultak az első csoportok a hídon át Újszegedre, hogy tanúi legyenek a lottósorsolásnak. Háromnegyed tízre, mire a hivatalos aktus elkezdődött, több mint három-ezer ember szorongott a szabadtéri színház nézőterén, dacolva a forró napsütéssel. Nagy sikert aratott a Tisza Állami Áruház rendezte dívatbemutató s Lakatos Géza zenekara, különösen akkor, amikor a sorsolás kezdete előtt, stílusosan, a »Nincsen pénzem, de majd lesz« csárdásra zendített rá.

Ahogy a hivatalos sorsolási bizottság elfoglalta a helyét, a belépéskor kiosztott számok alapján, kisorsolták a nézők közül azt az öt személyt, akinek szerep jutott a sorsolásnál. Vecsernyés János szegedi nyugdíjasra, Pázmányi Mária csinos nyíregyházi fiatal lányra,

Szarka Gyula dorozsmai lakosra, Csikós Ferenc gépkocsivezetőre és Szobota Józsefné szegedi háziasszonyra esett a sor. A bizottsággal együtt közösen megvizsgálták, megvan-e mind a kilencven lottószámot tartalmazó gömb, majd, miután a gömböcskéket elhelyezték a nagyobb sorsolási üveg-gömbbe, egymás után húzták ki az öt számot. Vecsernyés bácsi a 81-es, Pázmányi Mária a 48-as, Szarka Gyula a 28-as, Csikós Ferenc a 17-es és Szobota Józsefné pedig az 54-es számot vette ki az üveg-gömbből a nézőtérről hal-latszóló szakmai tanácsok (Bal kézzel húzza!... »Hétszer forgassa meg a gömböt!« stb.) között.

Pázmányi Mária sorsolta ki, hogy a július hónapi öt-játékheti szelvények közül

a tárgyeremény sorsoláson a 29-es szelvények vesznek részt. A közönség türelmesen megvárta, míg eldől, hogy a kiosztott belépőszámok tulajdonosai közül ki nyeri azokat az ajándékokat, amelyekkel az Állami Áruház kedveskedett néhány résztvevőknek. Sokan azonban nem kockáztatták meg, hogy mindjárt visszamenjenek a forróságot árasztó hídon Szegedre, hanem azonnal lefordultak a partifordóba, vagy a versenyuszodába. Mások viszont a liget árnyas fái alatt kerestek menedéket.

A 31. játékhetén egyébként országosan némileg esett az eladott lottószelvények száma, Szegeden azonban — a sorsolásra tekintettel — megnőtt. A szegedi lottó körzeti fiókok területén 404 ezer szelvényt adtak el a héten

Átadták az új móravárosi körzeti rendelőt

Már ma ott rendelnek az orvosok

Fekete ablakráccsal díszített, fehérfalú, izléses ház épült fel Móravárosban a Kálvária tér mellett a Korda sor elején. Tegnap délután, ebben a szép épületben ünnepesen rendezett a III. kerületi tanács végrehajtó bizottsága. A hófehérre zománczott, kényelmes padokon, a beépített cserépkályhás váróteremben foglaltak helyet a megjelentek, akiket Makra Mihály, a végrehajtó bizottság elnökhelyettese köszöntött, és átadta az új móravárosi körzeti rendelőt az SZTK-nak, az orvosoknak, a betegeknek.

Régi vágyuk volt a móravárosiaknak, hogy itt is létesítsenek körzeti rendelőt. A kívánság most megvalósult és dr. Gergely Győző, az SZTK igazgató-főorvosa a rendelő átvételekor elmondta, hogy ez a városban már a tizenkettedik, és többet a szegedi orvosoknak nem kell magánrendelőikben fogadni az SZTK-betegeket. Dr. Oláh Ferenc, a Szegedi Közkórház belgyógyász főorvosa a kórház nevében üdvözölte az új rendelőt, amelyben mátol kezdve dr. Mertz Tibor, dr. Cserne János és dr. Komáromi István végzi gyógyító munkáját.

Két rendelő, nagy várószoba mellékhelyiségekkel áll a betegek rendelkezésére az új létesítményben, amely a teljes berendezéssel együtt 289 ezer forintba került. A tanács áldozatkészségéről szóló dr. Gajó István, a városi tanács tisztiorvosa, Sziládi Sándor, a Hazafias Népfőfront III. kerületi bizottságának elnöke pedig arról, hogy mennyire örülnek a környék lakosai az új körzeti orvosi rendelőnek.

Ma megkezdik az őrlést a volt Faludi-malomban is

Egyhónapos előkészület után ma ismét megkezdik az őrlést a volt Faludi-féle gőzmalomban is. Tulajdonképpen itt a malmot teljesen villamosították és az elmúlt hónapban nagy javítási munkálatokat végeztek. Új sikszitát szereltek fel a liszt minőségének további javítására, új, úgynevezett búzakefélogépet állítottak be. Újra rovátkolták a hengereket, selymeztek a szitákat, rendbehozták a gépek csapágyait és ma reggel há-

rom műszakban megindul az őrlés.

Naponta mintegy 480 mázsa gabonát őrlnek — egyelőre búzát. Ugyanakkor mint vámorlásra kijelölt malom mind állami gazdaságoknak, mind termelőszövetkezeteknek, egyénileg gazdálkodóknak, minden időben rendelkezésére áll. Van megfelelő mennyiségű tartalékisztjuk és ennek alapján a kiszolgálást a leggyorsabban el tudják végezni.

A Tanácsköztársaság összeomlott, elbukott. Az 500-as Munkástanács mai, utolsó ülésén a Kormányzótanács bejelentette lemondását. A tanács tagjai megdöbbenve fogadták a hírt. Rónai Zoltán beszéde alatt a kommunizisták egyes csoportjai felháborodottan tiltakoztak, egyesek elhagyták az üléstermet. Felszólt Kun Béla is. Mélyen megrendülve beszélt, de szavaiból kicsendült a mélységes hit, az új forradalom jövődöbél végleges győzelmében. Utána lezárták a vitát és a munkástanács elfogadta a kormány lemondását. A hatalom a jobboldali szociáldemokratákból alakult szakszervezeti kormány kezébe került. Miniszterelnök az a szélsőjobboldali Peidl Gyula lett, aki március 21-én ellenezte a pártegyesülést és a hatalom átvételét. Vajon hogyan valósítja meg ez a kormány a szociáldemokraták által ígértet »tisztá demokráciát?«

Este Kun Béla összehívott nagához néhány kommunizistát, közöttük Korvin Ottót, Sallai Imrét, Révai Józsefet, Hevesi Gyulát és másokat. A megbeszélésen kitűzték a nagy feladatot: meg kell kezdeni a kommunista párt illegális újjászervezését. A jelenlévők bár sejtették a nagy veszélyt, vállalták, hogy itthon maradnak és megkezdik a munkát.

A fronton lezajlott az utolsó ellentámadás. A legjobb egységek végső elszánt rohammal visszafoglalták Szolnokot. A Tanácskormány bukásának híre azonban végképp letörte őket is. Mint Madarász Emil írta poemájában:

A tengerészek néma csendben
Mélységes csendben álltak ott,
Mert tudta mind — Szolnok miénk lett,
De a Kommuná elbukott.«

